

Meg akarják adóztatni a háztelkeket

Védekezzünk a lakbérémelés ellen

— Az Est tudósítójától —

A főváros vezetőségének állandó és legfőbb gondja a tizenkilencmillió deficit, s azon töri a fejét, hogy a háztartásában mutatkozó óriási réseket hogyan tömhetné be. A tanács ezért határozatot hozott, a melynek értelmében *utasította az összes ügyosztályokat, hogy a maga hatáskörében mindegyik igyekezzék fokozni a jövedelmeket.*

Ezt a tanácsi határozatot megkapta a szociálpolitikai ügyosztály is, a mely gyorsan végigvizsgálta összes jövedelmi tételeit, de szerencsére arra az eredményre jutott, hogy sem a Népszálló, sem a Diákmenza jövedelmét nem fokozhatja. Szomorú lenne, ha a főváros ott, a hol egyetlen hivatala a segítés, szintén drágítana, a mint hogy fájdalmasan érintett mindenkit, a ki törődik a főváros dolgaival, a mikor a Népszálló étkezési árait a közelmúltban felemelték. A szociálpolitikai intézmények közül maradna meg a *fővárosi kislakások bére*, de ezen a ponton se lehetne belenyugodni a drágításba, a mit különben a kislakásokról szóló törvény is lehetlenné tesz.

A főváros ugyanis a törvény értelmében csak a telekérték 4 százalékát és az építési költség 6 százalékát alapíthatja meg a lakásbérek maximumának. Eddig kerak összegben szabták meg az egyes lakások bérét, mindig a kiszabható maximum alatt, s most, hogy a tanács minden téren forszírozza a jövedelmeket, értesülünk szerint illetékes helyen azzal a gondolattal foglalkoznak, hogy a fővárosi lakásbéreket, tekintet nélkül a törtszámokra, *emelik a felszámítható bérösszeg maximális határáig.* Eddig ugyanis, ha például egy lakás bére, a maximumot számítva, 517 korona 60 fillér lett volna, kerak összegben 500 koronában állapították meg azt. A terv szerint az ilyen lakásért ezen túl a teljes 517 korona 60 fillér bért akarják beszéni, vagyis *a maximumot.*

Rosszul esik látni, hogy a főváros mindig *a legszegényebb osztály bőrén* akarja bevasalni a könnyelmű gazdálkodás árát. Sokkal több eredményt érne el a főváros vezetősége, ha e helyett olyan kiadásokat csökkentene, a melyekkel fölösleges luxust üz. Mi szükség van a fényes autók egész tömegére, a melyeknek a beszerzése és fentartása óriási összeget nyel el? Itt kell szükmarkunak lenni, vagy aminő Vázsonyi egyik legutóbbi penzügyi bizottság ülésén mondta, *«be kell varrni a zsebeket.»*

Sokkal jobb adóalapnak látszik — a mire igen helyesen gondoltak — *a háztelkek értékemelkedése*, annál is inkább, mert hiszen a telkek értékét nem a háborus konjunktúra, hanem a városi berendezések fejlődése és terjeszkedése emeli. Ehhez a vagyongyapodáshoz tehát a főváros egészen jogosan nyúlna. Sajnos, a közgyűlésen sok a telektulajdonos, s éppen ezért fázva gondolnak az illetékesek arra a napra, a mikor a telekérték-emelkedés megadóztatásának ötletével kell előállaniok.

A fővárosi telkek értékemelkedését a legváltozatosabb okok idézik elő. A háborus jövedelmekből született tőkék is nagy előszeretettel *ku-* *tatnak ingatlanok után, egymásután*

cserélnek gazdát a régi kezekben megöregedett és parlagon heverő telkek, a melyeknek ára természetesen minden újabb gazdával fokozatosan emelkedik. A főváros fejlődése mellett a legnagyobb értékmelő tényező s e tekintetben legrohamosabb a telkek értékének növekedése Budán, a hol még mindig a legnagyobb a parlagon heverő terület. A Villányi-ut villamosának felbukkanása óriási körzetben, még a Sashegyen levő telkek árát is felszoktatta. A Tabán szabályozásának a híre megkésztette a tabáni telkek árát, a villamos nyomán új utcák telelkeztek a Farkasréten, a Gellért-hegy oldalait pedig az erzsébethi villamos tette értékesebbé. A Sárosfürdő háromszáz percenttel gazdagította az érdekelt telektulajdonosokat, míg a Rózsadomb telkei a várva-várt autóbusz emelőjén gyarapodnak. A főváros dolga tehát így nagyon egyszerű lenne: a telkek régi értéke és az újonnan elért érték közötti különbözet az az összeg, a melyből a főváros igazságosan megállapítandó kules szerint kihatolja az öt megillető részt. Ne legyen tekintettel a főváros vezetősége a közgyűlés hatalmaskodó érdekcsoportjaira. Ők remélhetőleg ugyis a múlt emlékei lesznek.

Nehogy azonban az egész készülő tervezetnek csak a háztulajdonosok assák hasznát, s nehogy a telekadóra való hivatkozással azután minden háztulajdonos felszólja a házbéreit, — jó szokás szerint természetesen még azokban a házakban is, a melyek a háboru előtt épültek — még idejeorán gondoskodni kell megfelelő olalmról. E célból melegen ajánlhatuk az illetékes köröknek, hogy minél ürögsebben maximálják a lakásbért a mai árak alapján, a annál inkább, mert máris erős tendencia mutatkozik a háztulajdonosok közt a béremelésre. A háztulajdonosok visszafojtott izgalommal várják azt a pillanatot, a mikor bérjövendükét ismét fokozhatják, sőt már is ok lakás bére megdrágult. Még nem késő, védjenek meg bennünket!

FŐVÁROSI GÉPGYÁR

főbb tisztviselőt és tisztviselőt, továbbá gyakorlott magyar-német gyors- és gépirót alkalmaz. Részletes ajánlatok: »Nyugdíjas állás 158/1916« jelige alatt Flockner hirdetőirodájába küldendők

Dr. Vajda Sománé szül. Kircz Ilon^a mély fájdalommal jelenti ugy a saját, mint gyermekei és az egész rokonság nevében, hogy szeretett férje

dr. Vajda Soma

ügyvéd, Jásznagykunszolnok vármegye törvényhatóságának bizottsági tagja és tb. főügyésze

életének 52-ik, boldog házasságának 25-ik évében hosszú és kínos szenvedés után október hó 30-án elhunyt. Drága halottunkat október hó 31-én d. u. 3 órakor a háznál tartandó ima után f. évi november hó 1-én Budapestre szállítottuk és a farkasréti izr. temetőben helyeztük örök nyugalomra. Jászapáti, 1916. október 30.

Nyugodjék békében!

Özv. Weisz Mór^{né} édesanyja, Erzsi férj. dr. Gergely Ernő^{né} és Lilli gyermekei. Dr. Gergely Ernő veje. Gergely Klári unokája.

Freud Iz^{só} a maga és testvérei: Freud Jakab, Freud Mané és Berta férjezett Steiner Izrael^{né}, valamint a gyászoló rokonság nevében fájdalomtól megtört szívvel jelenti, hogy szeretett-édesanyjuk

özv. Freud Márkuszné született Reiter Rosalia

rövid szenvedés után 78 éves korában szerető gyermekei körében elhunyt.

Drága halottunk tetemét f. hó 3-án a csurogi izraelita temetőben helyezzük örök nyugalomra.

Csurog, 1916 november 1-én.